DECRETA GENERALIA

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, & inſtitutionem ſpectantia alias facta, & publicata.

S.[MI] D. N. D. PAVLI DIVINA PROVIDENTIA PP. V. iuſſu nuper ædita.

ROMAE,

Ex Typographia Reu. Cameræ Apoſtolicæ. 1607.

DECRETA
GENERALIA

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem & institutionem specialiter alias facta, & publicata.

S.mi D. N. D. PAVLI
DIVINA PROVIDENTIA PP. V
iussu nuper ædita.

ROMAE
Ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ. 1607.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum iuxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vsu cõpertum est, quòd in omnibus Conuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes passim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis nos varijs constitutionibus malè affectas radices amputare studemus; eò magis in dies deprauatæ, infructuosæq; eiusmodi nouiter profitentium succrescant. Cui quidẽ malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, districtèq; præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, cæterisq; Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & insularum adiacentium fines existentium quibuscũq; & quorumcũq; ordinũ Mendicantiũ, vt de cætero neminem sub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaq; Prouincia designandis. Insuper sancimus, vt quo ad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunq; Nouitiorum, siue ad habitum, siue ad professionem omnino abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tũc obtinebit, vocisq; actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ex nũc decernimus, & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & cõsuetudinibus quibuscũq; in cõtrariũ minimè obstãtibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis nisi in Monasterijs, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iamdudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitũ, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnũ impedimen-

tum afferre; quòd in omnibus Monasterijs,& Conuentibus, ijsq; præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes,passim, ac sine delectu recipiuntur; ac inde fieri, vt quò magis varijs Constitutionibus malè affectas radices euellere studet, eò magis infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant; cùmq; ob zelum, ac desiderium,quo tenetur Sanctitas sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusq; Religionis institutū redigendi,districtè prohibuerit,ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturuè, quousq; Monasteria,& Conuentus aliquot destinarentur; in quibus posset commodiùs, regularis obseruantia, secundùm reformationem à Sanctitate sua institutam, introduci: Quia tamen, non obstante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuisse,vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos,& admissos,præter mentis suæ sensum. Idcircò huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione,ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò districtè præcipit,ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus,Commissarijs,Ministris,Præsidentibus,Abbatibus, Prioribus,& Guardianis quibuscunq;, cæterisq; Superioribus, Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum quocunq; nomine appellentur, intra Italiam,& Insularum adiacentium fines existentium,quorumcunq; Ordinum Mendicantium,& non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori obseruantia,necnon Capuccinorum Sancti Francisci,Reformatorum Sancti Dominici, Discalciatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Foliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatibus Iesu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum infirmorum,respectiuè Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi;) Ne sub cuiusuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Breuis dumtaxat,& non aliàs quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conuersos,nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus,auctoritate eiusdem S. D. N. propediem in vnaquaq; Prouincia designandis, recipere aut receptos ad professionem admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis suæ receptos, etiāsi

imperfe-

Imperfectum habitum aut sine capu,tio gerant,post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem,omninò eiicere debeant.

Superiorem autem,qui huius Decreti transgressor extiterit,ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ,& passiuæ,& perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda,eo ipso incurrere voluit,ac decreuit,& aliis etiam pęnis arbitrio Sãctitatis suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò,& professiones quaslibet eorum,qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint,nullas, & irritas esse ad quemcunq; effectum, ex nunc decernit,& declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehẽdere,qui Conuentus,Domos, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione,& educatione, hactenus permissione sua constituerint.

Cæteras verò licentias,siue particulares, quæ in hanc diem effectũ non sunt sortitæ,reuocat,& annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Vrbis publicatum ita prædictorum singulos afficere,ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum,Priuilegiis, Statutis,& Constitutionibus quibuscunq; in contrarium minime obstantibus.

Dat. Romæ apud S. Marcum, Die 20. Mensis Iunii. 1599.

Decreta pro Reformatione Regularium, tam Monacorum,quàm Mendicantium cuiuscunq; Ordinis, & instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prætextu cuiuscunq; priuilegiis,vel superioritatis,etiã Generalatus,à seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprii offitij munere actu fuerit occupatus. Cùm Lectoribus autẽ,& Prædicatoribus superiores iis tãtùm diebus,quibus eos legere,aut prædicare contigerit, dispensare posśint; Idẽ quoq; præstare valeant cum ægrotis,& studiorum causa legitimè impeditis. In eos verò,qui negligentes,aut inobedientes fuerint, salutari pęnitentia Superiores animaduertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam,si opus fuerit,subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasteriis,& Conuentibus habeatur,ad quam fratres omnes conueniant, eaq; absoluta,mutua collatione circa explicatam doctrinam sese vtiliter exerceant.

Quo Tridentini Cōcilij Decreta de Paupertatis voto custodiēdo fidelius obseruentur; Præcipitur, vt nullus ex fratribus, etiam si Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleemosynas, siue ex concionibus, siue ex lectionibus, aut pro Missis, tàm in propria Ecclesia, quàm vbicunq; celebrandis, aliove ipsorum iusto labore, & causa, & quocunq; nomine acquisita, etiam si subsidia cōsanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquā propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur; & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecuniis, ac prouentibus confundantur, quò communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4 Neq; Superioribus, quicūq; illi sint, vllo pacto liceat eisdē fratribus, aut eorū alicui bona stabilia, etiā ad vsumfructū, vel vsū, administrationē, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquā possideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas, ne dum à Concilio Tridentino præscriptas: sed aliàs quoq; multò grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcūq; superiorum dispensatio, nulla licentia, quantū ad bona immobilia, vel mobilia fratres excusare possit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiusdē Cōcilij decretis impositæ, & ipso facto incurrendę, obnoxij sint, etsi superiores asseuerēt huiusmodi dispēsationes; aut licētias cōcedere posse, quibus in ea re fidē minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omninò vniformis sit fratrum, & quorumcunq; Superiorum, statuiq; paupertatis, quam professi sunt, conueniant: ita vt nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.

9 Quæcunq; fratrum vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisq; alia suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibiq; ab vno, vel duobus fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuiq; opus fuerit, subministrari opportunè possint.

10 Oēs etiā superiores, quicūq; illi sint, eodē pane, eodē vino, eodēq; obsonio, siue eadē (vt aiūt) pitantia, in cōmuni mēsa prima, vel secūda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescātur; neq; singulare aliquid, quo priuatim quisq. in cibum vtatur, vllo modo afferri possit. si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

11 Supe-

11 Superiores omnes,etiã Generalis,qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter,& diligenter adnotari curent, neq; in alios vsus, quã ratione officij sui necessarios,quicquàm expendant. Cum verò cõtigerit ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatẽ in commune conferant,ex qua sibi,& iis,qui secum erũt,victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorũ,administrationem bonorum, aut aliarum rerum,dispensationemq; pecuniarum,& redditũum sui Cõuẽtus,etiam nomine conuentus,per se ipsum habere, siuè exercere possit; sed vniuersum id onus tribus fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum,& bonorum,reddituumq́, colligẽdorũ, ac exigendorum curam habeat;alter tanquã Depositarius,pecunias,ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet;alius de pecuniis, & rebus à Depositario acceptis Priori,& fratribus,ac Conuentui vniuerso de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum propriũ affectum:sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator prouideat,officiorum huiusmodi confusione pœnitus interdicta.

13 Cæterũ hi tres tã impensi, quàm accepti singulis mẽsibus Superiori locali adhibitis etiam duobus,vel tribus fratribus eiusdẽ Conuentus probatioribus,rerumq́; vsu peritis, rationem reddant. Deinde ipsimet rursus,præsentibus Priore,& peritis prædictis, Generali,cùm aduenerint: deniq; ipse Generalis,in quolibet proximo Capitulo Generali saltẽ coram tribus iudicibus,ab ipso Capitulo ad hoc constitutis illorũ omnium,vniuersamq́; suæ administrationis tam publicæ,quàm priuatæ rationem reddere teneatur,cuius etiam exemplum autenticum ex actis Capituli describatur,ad hoc,vt ad omne mandatum nostrum,vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vno quoq; Conuentu,fratrũ is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus,qui ex redditibus illius proprijs,vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, aliisvè quibuscunq; obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè possit sustentari: redditus verò,& supradicta omnia in communi loco,ac tuto diligenter asseruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo possint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum, &c. si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gra-

du, officioq; priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16 Nullus nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodem ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimumquintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit Laicus Conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuò, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore Ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè cõmendetur: is ianuæ custodiendæ semper assistat, eamq; nemini fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaq; singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumq; exituro adiungat, non petentis rogatu: sed arbitrio suo, neque eundẽ sæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20 Contrauenientes autem pęna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eandem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos fratres Romã venire superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore duntaxat licentiam in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturus etiam alias arbitratu superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cùm sibi videbitur, cællas omnes reserare possit, & propterea nullus cællam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiã Superior cællas siuè in claustro, siuè alibi separatas à communi Dormitorio habeat, sed vnusq; vnica cælla, eadem cum cæteris aliorũ fratrum coniuncta, nudis omninò parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformiq; supellectili (vt præfertur) quemadmodum

Religio-

Religiosos decet, contentus sit. possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris,& officij necessitatem id exigere cognouerit; alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ, siue ædiculæ, quæ extra Dormitoriũ separatim sunt, ad officinas, aut aliàs ad cõmunẽ vsum, & cõmoditatẽ Conuẽtus redigantur.

28 Sigillatim suo quisq; lecto cubet, neq; vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur; sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus conuulsis, vt res illa non ad tẽpus facta, sed perpetuò duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omninò is prospectus impediatur.

31 Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo fratres omnes, cum ægrotabũt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate, abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operã suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ęgrotis omninò desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, sublatis licẽtiis ac facultatibus hactenus quibuscunq; concessis, degentes extra Conuentus claustra, ad ea quàmprimum reuocentur, nec de cætero, nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

33 Nulli in posterũ ad habitũ, aut professionem admittãtur, nisi in Cõuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputãdis.

34 Curent, superiores, vt Constitutio interdicens largitiones munerum, & pręscribens hospitalitatis formam ab omnibus in quolibet Cõuentu inuiolabiliter obseruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant, omnes à directa, vel indirecta vocũ, seu suffragiorum procuratione, tã pro se ipsis, quàm pro alijs, tũ in Capitulis locorũ, tum in cæteris præsertim Generalibus Capitulis, aut Cõgregationibus, seu alibi. Quicunq; secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quęcunque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari

à nemine possit, nisi à Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate culpæ grauius etiā plectantur. Porrò supradictas omnes pęnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In superiorū, & offitialium omnium electionibus forma præscripta à Sacro Concilio Trid. & Ordinis Constitutionibus inuiolabiliter seruetur, iurentq; electores secundum veritatem cuiusq; conscientiæ probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueuerint regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligātur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittēdos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorū fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curę sit examinare, & probare tam quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoscunq; Ordines, in quo seruetur decretū Cōgregationis interpretum sacri Conc. Tridentini, hac de causa nuper æditum, & promulgatum.

38 Illud porrò superiores oēs in Domino admonemus, vt memores sint rationis quam in Nouissimo die reddituri sunt pro Grege sibi cōmisso, ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorumdē Ordinis, regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiuniis, Capitulo culparum, alijsq; spiritualibus exercitijs prudenter, ac piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguem obseruentur; intelligantq; super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia cōstruēda, & amplianda esse, quæ vt faciliorem exitum sortiantur, & fructus vberiores in animis fratrum producant, valdè opportunum erit, si in quolibet Cōuentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regulariq; obseruantia.

39 Quò verò omnia ordinatè peragātur, appendatur tabella in loco conspicuo vniuscuiusq; Conuentus, in qua distinctè adnotetur quid singulis horis cuiusq; diei quilibet frater præstare debeat, vt certo quoq; signo præmonitus, maiore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones, his decretis non aduersantur, inuiolatè custodiendæ erunt.

40 Quibus horum decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc decreta (donec alia, quæ ad pleniorem reformationem facient, ædantur) ab omnibus obseruari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuscunq; Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter aliàs eorundem Ordinum Constitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorũ singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vnquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ, ad alia quoq; munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiuè incidisse.

41 Nè verò prætextu dilatæ publicationis eorum obseruatio, quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosq; Ordinum Superiores, cæterosq; quoscunque fratres præsentes, statim; reliquos verò absentes citra Montes, vnius Mensis, vltra Montes, trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42 Insuper mandamus, quòd Generales in singulis Conuentibus citra montes, vnius mensis; vltra verò montes, trium mensium cursu decreta supradicta publicari faciant, sub pœna priuationis Generalatus, aliisq; arbitrio nostro imponendis. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 25. Mensis Julij. 1599.

Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extẽdi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communitotius Prouinciæ dumtaxat facultatem huiusmodi facere valeat. Declarauitq; pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam Sanctitatis suæ reseruatam esse, interdictam omninò eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Dat. Romæ die 20. Martij. 1601.

DECRETVM FEL. REC. CLEMENTIS P. P. VIII.

Super Casuum reseruatione ab omnibus Regularium Superioribus obseruandum.

Sanctissimus Dominus noster, qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quòd reseruatio facultatis absoluẽdi Religio-

ſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodum prudenter,ac moderatè illa vtantur,nonnullos infirmiores,qui interdum ſuperiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant,adducere poſſet in æternæ damnationis periculum,& ſpiritualis remedij deſperationem ; Ideo, vt huic malo Sanctitas ſua opportunè proſpiceret, decreuit : vt nemo ex Regulariũ Superioribus peccatorũ abſolutiones ſibi reſeruet,exceptis ijs , quæ ſequuntur,aut omnibus, aut eorum aliquot,prout ſubditorũ vtilitati expedire prudenter in Dño iudicauerint.

Veneficia,Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo,ſiue retento, quando eò peruenerit,vt extra ſepta Monaſterii ſeu Conuentus fiat egreſſio. Nocturna,ac furtiua è Monaſterio, ſeu Conuentu egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis,quæ ſit peccatum mortale, Iuramentum falſum in iuditio regulari,ſeu legitimo.

Procuratio,auxilium,ſeu conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum,etiam effectu non ſequuto.

Falſificatio manus,aut Sigilli Officialium Monaſterii , aut Conuentus,Furtum de rebus Monaſterii,ſeu Conuentus in ea quantitate , quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſumatus.

Occiſio,aut vulneratio, ſeu grauis percuſsio cuiuſq. perſonæ.

Malitioſum impedimentum , aut retardatio,aut apertio literarum à Superioribus ad inferiores,& ab inferioribus ad superiores.

Si quod aliud preterea peccatum graue pro Religionis conſeruatione,aut pro conſcientię puritate reſeruandum videbitur , id non aliter fiat,quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia,matura diſcuſsione, & conſenſu.

Non liceat ſuperioribus Regularium Confeſſiones ſubditorum audire,niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint,aut ipſimet ſubditi ſponte,ac proprio motu id ab iis petierint.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos,tres,aut plures cõfeſſarios, pro ſubditorum numero maiori,vel minori,ijq; ſint docti, prudẽtes, ac charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant , & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur,quando caſus occurrerit,in quo eam debere committi ipſe in primis confeſſarius iudicauerit.

Tam Superiores pro tempore exiſtentes,quàm Cõfeſſarij, qui ad ſuperioritatis gradum fuerint promoti,caueant diligentiſſimè,ne ea notitia,

tia, quàm de aliorum peccatis in confessione habuerunt ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reseruatis à confessarijs imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscumq; Regularium Superiores, quicũq; illi sint, obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilij, etiam Generalis Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis; aut Regulis in Generalibus, seu Prouincialibus Capitulis editis, Statutis, & Constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, Priuilegijs, Indultis, & Concessionibus quibuscumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisq; in contrarium facientibus quibuscumq;. Dat. Romæ apud S. Petrum die 26. Mensis Maij Anno Domini 1593.

Sanctitas sua deinceps declarauit & declarat, vt si huiusmodi Regularium Confessarijs casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad Regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemens Diuina prouidẽtia Papa Octauus cùm Regularem disciplinam restituere, atq; in pristinum statum reuocare maximè cuperet, regularesq; omnes, vitam, moresq; suos ad rationem eius instituti, quòd quisq; professus esset, ita componere, vt quæ ad votorum vim, habitum, victumq; communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissimè obseruarent, generali decreto, quòd de mense Iunij editum, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quenquam ad professionem ante admitterent, quàm à sanctitate sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus obseruantia Regularis vigeret. Nunc verò eadem Sãctitas sua à locorũ etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infrascriptis Monasterijs, & Cõuẽtibus Ordinis N. præfinitum esse numerũ dumtaxat eorum, qui vel ipsius Mõnasterij censibus, vel cõsuetis eleemosynis sustentari ibi commodè possunt,

sunt, atq; in ijs omnia fideliter obseruari, quę sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta, nempè castitatis, paupertatis, & obedientiæ vera, vnà cũ cæteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificijs, etiam ad victum, vestitumq; communẽ spectãtibus (ipso decreto, vt supra, edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit superiori eiusdẽ Ordinis, Nouitiatus in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi, atq; ad professionem admittendi; modò tamen id ad præscriptum instructionis iussu suæ Sanctitatis æditum, neq; alio modo fiat. Quoniam verò ea est suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasterijs, & Conuentibus, ad alẽdos Nouitios præfinitis, regularis obseruantia perpetuò retineatur, mãdat, & præcipit, vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterum seruetur, nullusq; omninò Superior cuiusuis cõditionis, personarũ, & Nouitiorũ numerum augere præsumat, ea pęna proposita, vt in omnibus priuatus officijs, vocis actiuæ, & passiuæ ius omne ammittat. Vult deniq; sanctitas sua huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc decreto secretarij manu subscripto cõcedi, non obstante decreto vtsupra promulgato. Dat. Romæ die, &c.

Præscribitur verò numerus sacerdotum . . , Clericorum . . , Nouitiorum . . , Conuersorum autem . . .

N. Visitationis, & Reformationis Apostolicæ Secretarius.

Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemens Diuina prouidẽtia Papa VIII. Qui aliàs pro Regularis disciplinæ restitutione, singulis Regulariũ Ordinibus (quibusdã exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in posterum reciperent, receptosuè ad professionem admitterent, quousq; in aliquibus cuiusuis Ordinis Monasterijs, seu Conuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs designarentur, & approbarentur) ad eius, quam professi sunt, Regulę præscriptum, vitam moresq; restituerent, & componerẽt; certior deinde factus quosdam omnium ferè Ordinum Conuentus, seu Monasteria ad pristinam illam Regularem viuendi formam, & disciplinam, quam diutiùs desiderauerat, fuisse redacta; in eisdem Monasterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijq; recipi possent, (sub

certis

certis tamen legibus,ac ea præsertim,vt licentia à Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset,)concessit,& ad illa designauit,& approbauit. Nūc volens,vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & institutione,de mandato sanctitatis s. præscripta fuerūt,in posterum accuratius, & exactius obseruentur, vltra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam sanctitatis s. super receptione Nouitiorum,decreuit,ac præsentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de sanctitatis suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designatis,& approbatis,seu in posterum designandis, & approbandis,Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint,vel admitti,nisi prius ab ipsa Congregatione,vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis,in quorum diœcesi Nouitiatus existunt,in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti possint,licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam,concedendam) obtinuerint. Monet autem sāctitas sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem,conditionem,educationem,scientiam,vitam, & mores, cæterasq; qualitates in ipsis Nouitijs requisitas,obseruentur Institutiones pro illis recipiendis ab eadem Cōgregatione Reformationis factæ, & publicatæ, Neq; aliter,nec alio modo aliquem ad habitū recipi permittant: Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint,qui non sit idoneus, & iuxta Constitutiones, & Institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pęnis omnibus contra superiores quorumcunq; Ordinum,qui,in admittendis ad habitum, & professionem Nouitijs,formam Constitutionum, & Institutionū prædictarum non seruauerint,aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum,in quouis alio Conuentu,& loco, seu Monasterio,præterquam in hactenus a sua sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis,& approbatis,seu in posterum designandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint,seu aliàs præmissis quouis modo contrafecerint. Irritum ex nunc,& inane decernens quicquid secus, vel aliàs,quauis auctoritate à quouis gestum,vel attentatum fuerit. Non obstātibus quibuscunq; ,&c. Datum Romæ apud sanctum Petrum, die 19. Maij. 1602. Pontificatus eiusdem sanctiss. D. N. Anno Vndecimo.

Institu-

Institutiones super receptiones, & educatione Nouitiorum Religiosorum in Monasterijs, & Conuentibus designatis, vel designandis, Clementis eiusdem iussu edita.

CVm ad Regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasterijs propagandam, Nouitiorum institutio maximè vtilis sit, ac necessaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim habuisse compertum sit, quàm, vel nimiam in recipiendis Nouitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atq; alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an verè esset ex Deo, atq; ex præcipuo desiderio illi inseruiendi, vel deniq; incuriam in ejs educandis, atq; instituendis. Idcircò, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in Sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuscunq; Ordinis, aut Instituti Constitutionibus continentur, tàm in aliàs designatis, quàm nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasterijs, & Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inuiolatè obseruari, & exequi perpetuò curent.

1 Primùm, quòd attinet ad Nouitiorum recipiendorum formã, vltra diligentem perquisitionem, quæ habẽda erit de vniuscuiusq; natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipuè eorum, qui sextumdecimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam Constitutionis fœlicis record. Sixti V. & moderationũ subsecutarum: Illud etiam superiores, ad quos spectabit, sedulò perquirant, vt, quibus in Monasterijs, & Conuentibus ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in ijs ad Religionem nullus in posterum admittatur, qui, & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones Sacris Canonibus, Summorumq; Pontificum Constitutionibus præscriptas non habeat, iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitijs, die 19. Maij 1602. æditum.

2 Quisq; recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantiũ, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam verò literarum scientiã cal leat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, vt minores, & suis

tempori-

temporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sacri Concilij Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuersorum tantùm, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberiùs famulari possint, an potiùs leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoq; vt omnes, etiam Conuersi recipiendi; priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis quibus munus hoc incũbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuq; regulari, & aliis cuiusq; Ordinis peculiaribus institutis, & Constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conuersos ad professionem admittendos, verùm, & Oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum Oblatorum receptionem vnaquæq; religio suas peculiares Cõstitutiones, specialiaq; instituta obseruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitũ recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quòd verò ad loci qualitatẽ vniuscuiusq; Nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Cõuẽtus, & Monasterii, in qua degũt ꝓfessi, segregatus sit, atq; distinctus, habeatq; tot ad dormiendũ cellulas separatas, quot erũt numero Nouitij, vel dormitoriũ ita capax, vt pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint, in quo etiã cellula, vel certus, ac determinatus locus ꝓ Magistro, eiusq; socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesq; Magistri audiendas, & in quem hiemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seù Cappella, si commodè fieri poterit, ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in cæremonijs, ecclesiasticisq; functionibus exercendos.

Hortus quoq; peculiaris ad honestam recreationem benè cõclusus, atque

atque munitus adsit, sin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis verò Nouitiis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

. Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem, vel alterius Ordinis regularis etiam Cōuentus, & Monasterij Officiali, vllo vnquàm tēpore sub quouis prætextu aditus pateat, præterquàm Magistro, eiusq; socio, ac etiam Monasterii, aut Conuentus Superiori, si quādocūq; ingrediēdū sibi necessariò existimauerit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat.

3. Huius loci clausuræ clauis apud Magistrum semper asseruetur, illiq; soli liceat ex graui tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

. Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorum instruendorū multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) cōsimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediatè subiectus existat, eliganturq; tàm Magister, quàm socius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minùs onus huiusmodi subituri. Quòd, si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorū, & socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seù Ministrum, aut eorum Visitatores, seù Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum cōsensu fieri permittitur; idemq; seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrunq; vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant.

. Tam Nouitiorum Magister, quàm socius ab ijs omnibus officijs, oneribusq; vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decēnium à professione emissa in religione perstiterit; Socius verò trigesimum annum excedat, sintq; ambo doctrina, & quantùm per Superiorum diligētiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti; prudentia, charitateq; referti, non sine affabilitate graues; zelum Dei cum mansuetudine præseferentes; ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatē impedire cōsueuerūt, q̄

longissimè

longissimè alieni,& tales demum,qui in omnibus seipsos bonorũ operũ exemplum præbeant, vt ij, qui eorum curæ subsunt,illos non tam metuant,quàm reuereantur,nec illis vnquam detrahere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam,& absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Visitatoribus,ac Superioribus maioribus, vel etiã localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulò exerceantur, agnoscantq; præcipuè diuinæ,qua digni facti sunt, vocationis præstantiã,& excellentiam,quæ vera sit atq;perfecta votorum solemnium,& quàm necessaria cuiusq; Ordinis Constitutionum obseruantia,modum in oratione,tùm vocali,tùm mentali fructuosè persistendi,illicitas passiones,& vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est atq; procliuis) per sensuum custodiã, & mortificationẽ cohibendi,austeritatem,ieiunia,cilitia, disciplinas,conscientiæ puritatẽ, crebram illius discussionẽ, Sacramentorum frequentiam,confessionis præsertim,quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum,cordis,& tentationum manifestationem,per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus,diuturnumq; silentium.

Quilibet Nouitius bis quotidiè orationi mentali, & vocali incumbat,vnusquisq; secundùm propriam capacitatẽ, & ordinem sibi à Magistro præscriptum,ac pluries in die propriã conscientiam vnusquisque examinare contendat.Ipsi autèm Magistro soli Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur.Liceat tamen Superiori,etiam locali,si ita expedire iudicauerit,vel per seipsum, vel per aliũ ab eo deputandũ, semel,aut bis in anno eorundem Nouitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint,& statutis horis in Choro, nocturnis,diurnisq; diuinis Officijs assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent,legant, vel scribant res spirituales,modestam animi recreationem interponant,quę in solitario loco,& commodò extra Nouitiatum semel in hebdomada,vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur,fiatq;semperMagistro præsente, vel socio, qui multùm inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti,atque eo tempore,cuiusque,in quam natura feratur, propensionem,scrutentur.

Non liceat eis,durante Nouitiatus, & probationis tẽpore,vnà cum Professis, nisi in Choro,in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus,

bus, aut in cęnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus,& propriis cuiusq; necessitatibus, quæ accidere possunt,vnus ex Nouitiis ipsis,ætate, moribusq; prouectior deputetur, qui absente socio,Magistro permittēte,omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ custodia,& rerum leuioris momenti prouisio intra nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licèt Clericorum benè instituendorum cura debeat esse præcipua,Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda,quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est,istorum etiam, cùm regulam profiteantur eandem, perfectam educationem,tùm Religioni decorem,& ornamentum , tùm aliis Christifidelibus ædificationem,exemplum,atq; vtilitatem afferre: Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante,Magistro Nouitiorum,seù Superioribus Monasteriorum,& Conuentuum iuxta cuiusq; Ordinis statuta, & Constitutiones subditi esse,& obedientiam præstare debebunt, à quo nō tantùm circa corporalia obsequia probandi,& exercendi,verùm etiam,pro eorum capacitate,& commoditate,de spiritualibus,præsertim de modo mentaliter orandi,diligenter instruēdi erunt, quod ut commodiùs fiat, ad Capitula,& spirituales Conciones,quæ per Magistros Nouitiis fieri solent,accersiri debeant,& in Ecclesiis statutis horis conueniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapso,ij tantùm, qui non solùm religiosæ perfectionis capaces:sed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperti fuerint(dummodo ætatis suæ annū , quoad Clericos decimumsextum,quò uerò ad Conuersos,uigesimumprimum excesserint)ad professionem admittantur.Sed qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint,ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint .

Superior cuiuslibet Conuentus , in quo Nouitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat,in quo unusquisq. Nouitij professio registretur,illamq; Nouitius professus propria manu,& duo testes , qui præsentes fuerint,subscribant.

Conuersus verò literarum ignarus,professus,in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia propria manu signum Crucis apponat, asserueturq; liber,& custodiatur in Archiuio , vbi scripturæ ad Monasterium,

ſterium, ſeù Conuentum pertinentes reponi conſueuerunt.

Quia verò in quibuſdam Ordinibus filiationis vſus eſt receptus, declaratur, quòd licèt decretum ſit, vt Nouitijs educandis certa Monaſteria, aut Conuentus deſignata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum huiuſmodi Ordinum, in quibus filiationis vſus receptus eſt, eos, quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios iuxtà cuiuſq; Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicq; adſcriptos, cùm iuxta præſentes Inſtitutiones, & aliàs, ſeruatis ſeruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum cum teſtimonialibus literis tranſmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, ſeù Monaſteriorum filij, eorundem nomine, & inſtantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequàm ad eadem Monaſteria, ſeù Conuentus filiationis huiuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, vt permiſſum eſt, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monaſterij, ſeù Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut prouincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circa alimentorum contributionem (ſi opus fuerit) inire, ac ſingulis Conuentibus, & Monaſterijs præſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Profeſſorum numerum (ſicut præmittitur) recepti meliùs in bono ſpiritu, regulariſq; diſciplinæ obſeruantia ſtabiliantur, & confirmentur, mandatur, vt ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conuentibus, aut Monaſterijs pro Nouitiatibus aſſignatis locus aderit ſecundi nouitiatus, ſiuè Profeſſorij, ab ea, quæ Nouitiorum eſt, atq; antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſteriùm, aut Conuentus eos alere queat, ſin minùs, in alium commodiorem Conuentum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Nouitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de nouo conſtruatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, ſuarum conſtitutionum, ſeu inſtitutorum vigore maioris temporis curſus nouos Profeſſos intra Nouitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt, prædictis earum conſtitutionibus non obſtantibus, id ipſum facere poſſint, ſi id rationi ac Religioni magis expedire diiudicauerint, quibus in locis degant ſub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam ſeruent antiquiores Profeſſi, ita quòd in negotijs Monaſteriorũ, aut Conuentuum non ſe intromittere, nec cõmunibus tractatibus intereſſe, neq; alicuius exterioris obedientiæ officium exercere

debeant,

debeant, ibiq; permaneāt, quousq; ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem deuenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt literarū studijs operam nauare sub directione, ac Regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresq; pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certò sciant. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Martij 1603.

DECRETVM S.D.N.D. PAVLI PAPAE QVINTI, *De certo Religiosorum numero cuicunq; Monasterio, Conuentui, ac Domui Regulari præfigendo.*

Anctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Paulus Diuina prouidentia Papa quintus, Cum ex plurimis, ijsque grauissimis Decretis, fel. recor. Clemens VIII. ad regularem disciplinam restituendam, & augendam condidit, illud maximi momenti esse animaduerterit, quòd à Sacro Concilio Tridētino multò ante cautum etiam fuerat, vt is tantùm Religiosorum hominum numerus in singulis Monasterijs, Conuentibus, & Domibus Regularibus constitueretur, qui, vel proprijs redditibus, & obuentionibus, vel consuetis emolumētis, ac eleemosynis ali commodè possent; magnamq; fortasse obseruantiæ regularis iacturam inde factam esse, quòd Ordinum Superiores illud exequi nimium distulerunt: vt, hoc etiam adhibito remedio huiusmodi incommodo prospiceret, aditumq; ijs Prælatis Regularibus præcluderet, qui plures ad suam Religionem admittentes, quàm Monasteriorum, & Conuentuum census, eleemosynæ, & qualitates ferant, non leuem subditis vitæ claustralis relaxandæ occasionem præbere videntur, Decreuit, & præcepit, ac præsentis Decreti, virtute præcipit, & mandat omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Com-

missarijs,

missarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus Monasteriorũ, Conuentuum, & Domorum, quouis nomine nuncupentur, Ordinum, Congregationum, & Institutorum, tàm Monachorum, quàm Mendicantium, & non Mendicantium, Regularium quorumcunque existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, vt singuli, ad quos pertinet, in qualibet prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Monacis, Fratribusuè sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vsu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones, tam communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis assignatas, seù permissas, in communem vsum deinceps conferendas, decem annorum diuersorum habita ratione, diligenter, ac maturè recognoscant, ijs omnibus detractis; quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliauè cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere; eaq; omnia scripto fideliter exarata idem Superior, cuius interest, in primo Capitulo, seu Congregatione Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, vel Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, ac oneribus, vt superius detractis, sedulo examinent, quot religiosi homines in vnoquoque Monasterio, Conuentu, & Domo regulari, iuxta regionis & proprij Instituti morem, victum, & vestitum in communi habentes competenter valeant sustentari; Tùm eorundem bonorum, redditũum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Congregationi, Capituloуè Prouinciali exhibeant, vt in illo diligenter omnibus discussis, cuicunq; familiæ Conuentus, Monasterij, & Domus regularis quouis nomine nuncupatæ in singula quaq; Prouincia certus earum tantùm personarum numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt superius, sufficienter ali possint. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quàm par est, muneri suo satisfaciant; Mandauit, ac mandat Sanctitas sua; vt infra annum à die dati præsentis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitulariter gesta in autenticam formam redacta ad Congregationem Reformationis Apostolicæ singuli mittant, numerumq; familiæ singulorum Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli vel Congregationis Prouincialis sententia & auctoritate præfinitum ijdem Superiores Ordinum, Congregationum, & Institutorum quorumcunq; tam

Gene-

Generales, & Prouinciales, quàm locales omnes perpetuò ſeruare omninò teneantur: eos autem Superiores cuiuſcunq; ſtatus, gradus, & conditiones exiſtant, qui prædicta omnia præfixo termino non præſtiterint, vel numerum huiuſmodi præſcriptum quouis modo augere præſumpſerint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisq; actiuæ, & paſſiuæ, ac ad omnia ſuæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipſo incurrere, atq; alijs etiam grauioribus ad Sanctitatis ſuæ, & Succeſſorum ſuorum arbitrium infligendis pœnis ſubiacere voluit, & declarauit. Vult prætera Sanctitas ſua per hoc Decretum eiuſdem Congregationis Reformationis Apoſtolicæ Secretarij manu ſubſcriptum, conſuetisq; Almæ Vrbis locis affixum, & publicatum omnes, & ſingulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos ſpectat, perinde affici, ac ſi fuiſſet cuilibet perſonaliter intimatum. Non obſtantibus Conſtitutionibus Apoſtolicis, priuilegijs, ſtatutis, indultis, nec alijs contrarijs quibuſcunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die IV. Decembris MDCV. Pontificatus eiuſdem S. D. N. Anno Primo.

Ant.^s Seneca Refor.^nis Apoſt.^cæ Secr.

